věstník Bobřího oddílu

XLIII

červen 2026

Dobrodružství a přátelství

KIM 10

STRÁNKA VÝSLEDKŮ

BODOVÁNÍ JEDNOTLIVCŮ
ČERVEN 2026

1	Fénix	18
1	Šnek	18
3	Šnelly	16
3	Beky	16
5	Tarzan	14
6	Kecka	12
6	Háďa	12
6	Ori	12
9	Vojta	10
9	Muhu	10
11	David H.	6
11	David L.	6
11	Mýval	6
14	Orobinka	2
14	Iza	2

BODOVÁNÍ DRUŽIN
ČERVEN 2026

1.	**Modrá**	**15**
1.	**Žlutá**	**15**

Stoprocentní docházku měli:

FÉNIX, ŠNEK

V květnu bylo 6 oddílových podniků, na kterých jsme ujeli:

25 KILOMETRŮ

„Civilizace je nekonečné vytváření potřeb, které vůbec nepotřebujeme.“

Mark Twain

ZPRÁVY Z ODDÍLU
CO BUDE

Z důvodu nějakého předtáborového shonu a zaneprázdnění nás všech nevyšel Kim. Omlouváme se, že všechno vychází se zpožděním.

V dubnu jsme vyrazili na Sázavu a v květnu na Vltavu s nově vznikajícím oddílem vodních skautů z Mnichovic, které jsme poznali minulý rok na expedici. Vznikne z toho nové přátelství a další společné oddílové akce?

Táborové přípravy jsou v plném proudu, máte se na co těšit ;)

5. – 7. 6. – Výprava na vodu

Jedeme nejspíš na Labe s Benjamínky. Bližší info k výpravě bude později přes WhatsApp.

10. 6. – oddílová schůzka (1660.)

17. 6. – družinové schůzky

Vedou kormidelníci.

24. 6. – oddílová schůzka (1661.)

Rozjedeme balení na tábor.

13. 7. – 2. 8. TÁBOR

Většina informací v táborovém Kimu, podrobnosti dáme vědět mailem a přes WA.
Dokupujte vybavení a připravujte se na cestu civilizace.

CO BYLO

6. 5. – 1656. oddílová schůzka

Sešli jsme se trochu později než obvykle, jelikož víc lidí přišlo pozdě. Když jsme v 16:10 byli už všichni, tak se začala vysvětlovat hra ve městě. Činný oddíl byl rozdělen na čtyři skupiny po třech až čtyřech lidech. Na každou skupinu čekaly ve městě a okolí klubovny 4 stanoviště s částí příběhu, který tematicky souvisel s koncem druhé světové války nebo dnem práce, a šifrou, kde se skrývá další úryvek textu.

Skupiny dostaly svou začáteční šifru a vyrazili na první místo. Nejpozději v 17:45 měli být všichni zpět na klubovně. Ovšem pouze dvě skupiny dorazily včas. Jedna nejmenovaná skupina, která přišla až po šesté hodině, totiž šla celou dobu pomalu a ani přes své velké zpoždění vůbec nepospíchala. Ovšem když jsme trochu později začínali, tak můžeme jistě i trochu později skončit. Takže když jsme se konečně sešli, sestavili jsme celý příběh dohromady a ještě si řekli i něco navíc. Poté jsme se asi ve čtvrt na sedm s pokřikem rozešli.

7. – 10. 5. oddílová výprava na Vltavu

Čtvrtek

Už ve čtvrtek 7. 5. jsme se sešli na hlavním nádraží. Jede s námi i Kosodřevina, takže pod vedením Budula a Pampelišky nasedáme na náš první vlak. Několikrát přesedáme, řveme na celý vagón a v Českých Budějovicích nasedáme na autobus. Doteď skoro nikdo nespal, ale pod nátlakem tmy, únavy ze školy a pozdních hodin skoro všichni usínáme.

Autobus se táhne cestou skoro dvě hodiny, ale nakonec jsme probuzeni a přes louku se vydáváme na místo, kde budeme spát. Tady už je Kozáč, Žralok, Riki a jeho děti. Je nám strašná zima a stále čekáme na dodávku, která veze naše věci. Nakonec přijíždějí (i když po domluvené době) a my se vydáváme do dlouhé trávy stavět přístřešky. Přes pár problémů (klukům nešel postavit přístřešek a když ho postavili zjistili že je malý) se pomalu ukládáme ke spánku.

Pátek

Další den se cítíme jakože je sobota, ale zdání klame a my se vydáváme na rozcvičku. Kousek běžíme po betonu a Ori se dělá špatně :(Cestou zpátky závodíme a přesouváme se ke snídani a hygieně. Hned skládáme přístřešky, celkově balíme, nabíráme směr nejbližší břeh Vltavy a skoro až běžíme za auty s loděmi. Procházíme nějakým kempem až k vodě, kde začínáme vykládat lodě. Během našeho namáhavého výkonu přicházejí mnichovičtí skauti a přikládají ruku k dílu. Dneska má Fretka narozeniny, proto dostává muffin se svíčkou. Za to, že jsme od něj dostali medovníky, tak ho házíme do vody, no spíš pokládáme.

Po dopoledním medovníku vybíráme friendly posádky a po dlouhém dohadování a změn nakládáme barely do lodí a vyrážíme. Na vodě je pořád někdo naštvaný za loď, která na něj zbyla... První jez je za námi jen s malou (jak říkají vedoucí) vlnkou na konci. Nakonec to tak malá vlnka není. Promrzlí pokračujeme hned k druhému jezu. Už před námi vidíme rafty, jak se snaží tento polorozpadlý jez sjet. To se jim moc nevede, ale my jsme zkušenější a proto jedeme taky. No tak první loď (Vašek + Pampeliška) se cvakla. Druhá (Terka + Kecka) to měla ještě horší. Zasekli se na kamenu a překlopili se. Kecka má barel plný vody.

Už jsou lodě vylité a všichni nasedáme zmrzlí, protože nikdo nevyvázl bez namočení. Cestou nás čeká ještě několik promočení, jezů, dokonce i sluníčka. Tak ve třetině zastavujeme na rychlý oběd. Přestože rozdělováme oheň a sušíme Kecce spacák, zastavujeme jen na 30 minut. Potom už unavení pokračujeme dál v cestě. Někdy zastavíme a čekáme na ostatní, ale jinak bez přestání makáme. Už docela pozdě dojíždíme k místu spaní. Budul s Fretkou se jdou podívat, jestli je to to pravé místo. Kousek popojíždíme a začínáme vykládat. Spaní je teda v kopci, ale docela to ujde. Do setmění vaříme, jíme a děláme další blbiny. Zoufale se snažíme usušit Kecčino čuně. Za setmění ještě stihnem zpívandu a povídání od Austriho. Potom se už jen zavrtat do spacáčků a usnout.

Zapsali: OS – Vašek

CO BYLO

Sobota
Vstáváme a běžíme přímo za nosem. Nejdřív k jehlanům a potom vzhůru. Rozcvička je jen rychlá, ale ještě rychlejší je balení po ní. Rychlostí světla scházíme. Nakonec se ukázalo, že vlastně máme dost času, takže přeskládáváme posádky. Každý nakonec skončil s někým z jiného oddílu.
Dnešní cesta bude trochu delší, ale neusínáme na vavřínech a s novými posádkami jedeme směrem Krumlov. Netrvá to dlouho a narážíme na první jezy. Všichni jsou už ze začátku mokří a nechce se nám dál. Bohužel nemáme na výběr. Za každým jezem se sušíme a pořád čekáme na slíbený kobercový jez. Ten přichází jako poslední před naší zastávkou. Stavíme v Krumlově, kde máme hodinu a půl rozchod. Viděli jsme medvědy, architekturu města i na mé gusto moc lidí a cizinců. S tím souvisely i naše úkoly. Měli jsme hledat Airbnb a naopak domy, kde doopravdy někdo bydlí. Cizinců a jazyků všude zněly hromady, proto počítáme i ty.
Po návratu to bylo na oběd rychlý. Ujeli jsme jen pár metrů a usadili se v lesu u skal, kde byly horolezecké cesty. Zjistili jsme, že Kozáčova vesta se umí proměnit na sedák. Po pár minutách znovu vyplouváme. Netrvá to dlouho a na jezu se cvakla další loď. Kuky s Karotkou plavou kvůli válci a nepovedenému náklonu proudem bez lodi. Tady se i loučíme s Rikim, Anežkou a Bertíkem. Nezbývá nic víc než říct ahoj a pokračovat na finální destinaci.
To nám trvá překvapivě míň času než jsme mysleli. Fretka nachází malý lesík, který nám poslouží jako stanoviště. Stavíme, vaříme, jíme. Vašek nás popohání, ale my jíme stejně pořád pomalu. Na další program se nacházíme v soudní síni. Máme rozhodnout, zda je určitý člověk vinen či nikoli. Oba týmy se po luštění indicií shodli, že je nevinný a měli jsme pravdu. Chvíli si povídáme o našich úkolech v Krumlově a prokládáme je písničkami. Potom už jen spát.

Neděle
Dnes je poslední den a na vodě nás čeká jen pár posledních kilometrů, konkrétně 11. Hned v 6:30 vstáváme a běžíme na rozcvičku. Ta je hodně dlouhá. Běžíme do kopce až na louku, kam dopadají prvotní paprsky slunka. Návrat už není tak dramatický. Rychle snídáme, balíme a ještě rychleji vyplouváme.
Hádě a Karotkovi není dobře. Karotka na rozdíl od Hádi odjíždí na Dívčích kamenech, kam se dostáváme po cca 2 kilometrech. Vyskakujeme a míříme směr zřícenina. Hrad je na některých místech hezky opravený, na jiných se opravy dokončují. Cvaknem tu rychlé foto a vydáváme se zpět na cestu. Všechny kilometry ubíhají rychle. Jediné dva jezy nás čekají až ke konci. První byl rozbořený a většina z nás ani nepoznala, že to jez byl. Druhý byl trochu horší. Pokud někdo nebyl doposud namočen, tak se namočil tady. To platilo i pro mě. No co se dá dělat. Mokré věci necháme schnout a míříme přímo k autu
Odtud je to kousek a co nevidět umýváme lodě. Někteří je množstvím vody málem potopili. Nakládání až na gumicuky jde jako po másle a my se smíme převléknout do suchého oblečení. Následuje rychlý studený oběd. Loučíme se s Mnichovickými skauty a v doprovodu Budula, Pampelišky a Klárky se vydáváme na vlak. Přestupů je mnoho, ale nejdelší je v Praze. Je dokonce tak dlouhý, že máme rozchod a po něm nás Budul vede na místo, kde počkáme. Tady nám Fíla ukazuje judo hmaty. Odtud jedeme přímým vlakem až zpět domů.

CO BYLO

13. 5. – 1657. oddílová schůzka

Schůzka začala krátkou běhací hrou s šátkama na zahřátí, kde na konci každý dostal papírek s příběhem nebo situací. V klubovně jsme si pak všechny papírky přečetli a řekli si, že se všechny týkají menstruace. Rozdělili jsme se na 3 skupiny a skládali jsme dohromady, jak by asi mohl probíhat cyklus menstruace a co se při ní děje. Pak nám Pampeliška řekla správné řešení a byl prostor na dotazy k cyklu. Potom byl prostor na všechny dotazy k tématu, které jsme psali na papírky a ty pak použili ve hře, kde jsme točili kolem a buď jsme se snažili sami a nebo společně odpovědět na dotaz jiných nebo vysvětlit k čemu slouží vylosovaná pomůcka a úplná loterie bylo, když někdo vytočil obíhání klubovny. Schůzka se holkám moc povedla a všichni hezky pracovali.

20. 5. – družinová schůzka Žlutá

Sešli jsme se jako obvykle a pustili se do práce. Nejprve jsme se doučovali uzle a ti, kteří všechny uměli a ukázali to, tak mohli jít hrát lakros. Po tak půl hodince se celá družina měla vydat na procházku po městě, při které obešli významná místa a měli u toho plnit zábavné úkoly. Tato část schůzky se trochu protáhla a proto všichni spolu na konci už jenom hrajeme fotbal.

27. 5. – 1658. oddílová schůzka

Sešli jsme se ve velkém horku, takže jsme nehráli ani žádnou rozběhávací hru a šli jsme rovnou na vodu. Jeli jsme na C2 na Podlázky. Pár lidí bylo už cestou trochu mokrých (že ano, Tarzíku :)).

Když jsme dojeli na Podlázky, kde byla pláž plná lidí, rozhodli jsme se, že popojdeme trochu dál, na louku. Tam se hrála hra, ve které šlo o to, aby se ve družinách proběhla trasa s kelímkem plným vody v ruce. Měřil se i čas i množství přinesené vody. Jedna družina běhala, a druhá si šla mezitím s Vaškem povídat. Tématem byly obecně závislosti - kde s nimi přicházíme do styku, ať už to jsou elektronická zařízení, nebo návykové látky. Když se obě družiny vystřídali, jeli jsme zpět ke klubovně.

Lodě jsme ale hned nevytahovali, ještě byl na programu družinový závod na C2. Šlo o to projet osmičku mezi dvěma zavěšenými lany. Když se závod dojel, tak jsme lodě vytáhli a už byl čas schůzku ukončit. Povídání jsme nestihli celé, dokončovalo se na další schůzce.

ROZHOVORY S OSMIČÁKY
TRESKA

V tomto čísle se vám představí Treska, který začal chodit do 8. oddílu vodních skautů v roce 2013 a dnes je jedním z aktivních vedoucích Osmičky. Text je spojením staršího rozhovoru na téma motivací a osobních informací, které Treska doplnil.

Co jsi studoval a proč?

No, studoval jsem na ČVUT na Fakultě strojní, transportní techniku. K takovému technickému oboru jsem mířil už jako malej, pomáhal jsem dědovi v kovářské dílně. Tam jsem si jako starší dělal i na svých tvořících projektech, některé z nich jsou vidět na klubovně.

Co teď děláš za práci?

Pracuju jako strojní konstruktér, konkrétně navrhuju balící linky.

Co tě baví mimo oddíl?

Dělám instruktora na lezecké stěně, kde dělám vedoucího na třech lezeckých kroužcích. Jinak mimo oddíl a práci třeba lezu na skály, učím se hrát na harmoniku, hraju deskovky a DnD, něco vyrábím, nebo pomáhám pořádat nějakou kulturní akci.

Proč děláš oddíl? Co tě k tomu motivuje?

Baví mě to s těma lidma. Je to moje hlavní sociální zázemí. Rozvíjím se ve věcech, který bych jinak ani nedělal. Je to taková seberealizace. A mnohem víc si už všímám, že to taky nedělám kvůli sobě, ale kvůli těm dětem.

Co jsou tvoje silné stránky?

Moji silnou stránkou je, že to dokážu rozjet. Dokážu nějakým způsobem aktivovat a asi i motivovat ty lidi kolem mě. Myslím, že dokážu dobře vyjít s různými lidmi a dobře přesvědčovat, ale někdy je až moc přetahuju na svou stranu, což je spíš slabá stránka.

Myslím si, že jsem se hodně zlepšil v nahlížení na věci z jiné perspektivy, ale určitě na tom ještě můžu pracovat a je to spíš něco, co mi oddíl dal, co jsem se naučil, než silná stránka.

V Belbínovi (*osobnostní test) jsem „inovátor" a „vůdce", ale vůbec nejsem „dokončovatel". Jsem takovej roztěkanej.*

ROZHOVORY S OSMIČÁKY
TRESKA

A co slabé stránky?

Už jsem to říkal. Nedokážu úplně udržet ten drive. Nejsem dostatečně organizovanej, hlavně při tom plánování. Kdyby tam třeba nebyli lidi jako Žralok nebo ty, tak všechny ty přípravné dokumenty buď neexistujou a všechno to mám v hlavě a budu v tom mít zmatek, nebo si to všechno pamatuju a nemám potřebu to tak organizovat, ale potom ten dokument po mně nemůže nikdo převzít a navázat na to, protože bude nepřehlednej.

Pokud si v jednu chvíli neřeknu: „Tak teď zorganizuju ten dokument." V tu chvíli mám to svoje nadšení, zorganizuju ho, ale ta organizace vydrží tak tejden a pak tam začnu házet random ňáký odkazy prostě..

Dělám prostě nárazově. Buď jsem nadšenej a dělám, ale pak mě demotivuje, když ostatní lidi zrovna nemůžou dělat taky, nebo mám problém třeba odpovídat na zprávy.

Mám problém nepřesvědčovat, netlačit témata a věci, která mě zajímají a neumím to pustit, když se o něčem bavíme.

V čem tě oddíl posunul a v čem by ses chtěl ještě zlepšit?

Posunul mě v těch odolnostech, fyzický i psychický, ale to je jasný. Určitě je to ale týmová práce, soft skills. Jako vedoucí jsem teď taky začal hodně přemýšlet nad sebou, ve smyslu sebezdokonalování, kde jsem teď a kde chci být. To jsem dřív nedělal. Oddíl mi k tomu pomohl. Největší věc, co mi oddíl dal, je komunikace a to mi pomáhá i mimo oddíl.

Zlepšit bych se chtěl v předávání zkušeností, který mám, v organizačních skillech, který jsou slabší.

Vlastním nákladem vydala Osmička MB – Bobří oddíl, Mladá Boleslav
8.ovs.cz; fb.com/osmyoddil
Redakce: Žralok (1v0jt4@skaut.cz)
Ještěr (jester01@skaut.cz)